

אחר פרי משונה להביאו כדי לומר מה פירותיה משונים כך אנשיה משונים וכדי שלא יאמרו אולי פירותיה הם כדרך כל הארץ ורק בזמן זה הפרי לבדו היה משונה דרך מקרה לו"א וזה פריה הנהוג בכל מקום:

עלה געלה וירשנו אותה כפל הלשון. ונ"ל בס"ד ע"פ מ"ש רז"ל עורי. צפון ובואי תימן עורי אומה שמעשיה בצפון. ובואי אומה שמעשיה בצפון ובדרום ע"ש. וז"ש עלה געלה בצפון ובדרום ובוזה וירשנו אותה דאז יאמר עורי אומה וכו' או יובן ב' עליות אחת לאכול מפריה תכף כשנכנסו לתוכה והב' רוחנית לקיים מצות התלויות בארץ אחר שכבשו. או יובן בס"ד נתבאו על ב' עליות א' בימי יהושע ע"ה וא' בימי עזרא הסופר ע"ה. וירשנו. אותה ירושה שאין לה הפסק בימי מלך המשיח שיבא בב"א: וכל העם אשר ראינו בתוכה אנשי מדות. ג"ל בס"ד הכונה שהם עקרים מושרשים בשבעה ספירות דטומאה שהם חג"ת נה"ם כמ"ש המקובלים ז"ל דעשרה אומות שהבטיח הקב"ה את אברהם אע"ה בהם שהם עמון ומואב ואדום ושבעה עממין הם כנגד עשרה ספירות טומאה. ושבעה עממין הם כנגד ז' תחתונות ואותם השלשה בתוכם. כנגד ג' ראשונות לכך לא לקחום עדיין אלא לעת"ל וכנ"ל בספר ערבי נחל ז"ל. וידוע כי הספירה נקראת מדה ולז"א אנשי מדות שהם ספירות ולא ענפים קטנים של ספירות. או יובן בס"ד ע"פ מ"ש הרב ברכת טוב ז"ל בשם רב גלאנטי ז"ל שהביא מזוהר איכה דחזה הביאה ד"פ מות מארבע צדדין שנתחברה אות מ' עם אותיות ו"ת שבארבע תיבות ותבא ותקח ותאכל ותתן ע"ש באורך. ולז"א אנשי מדות ד' מות ר"ל שהם מושרשים בעיקר הסט"א שהם ד' מות מן ארבעה צדדין ואיך תוכלו להם כי חרבם שלופה מכל הצדדין:

אם חפץ בנו ה' והביא אותנו אל הארץ הזאת ונתנה לנו ארץ אשר היא זבת חלב ודבש. י"ל תיבת היא וגם איך דייקי מלתא מהאי דחפץ בנו ה' ונ"ל בס"ד דידוע הטעם שנתן הקב"ה את ארץ כנען לישראל ולא ארץ אחרת מפני שכל הארצות צריכין לעסק בני אדם לעבוד עבודת הקרקע ולהשקותה אך

א"י הקב"ה משקה אותה דכתיב למטר השמים תשתה מים ואינה צריכה לעסק אדם. ועל כן ישראל לא יהיו טרודים בארצם ויש להם פנאי לעסוק בתורה. וז"ש אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי הם ירדפוני ואין אני צריך לאבד זמן לרדוף אחריהם. ולכן יש לי פנאי לעסק התורה בבהמ"ד ושבתי בבית ה' לאורך ימים. וז"ש אם חפץ בנו ה' שרוצה במעשינו. ובלמודינו סימנא דמוכח להאי הוא. דהביא אותנו אל הארץ הזאת ולא לארץ אחרת יען כי זו היא זבת חלב ודבש היא מאיליה שאינה צריכה לעסק אדם:

סר צלם מעליהם וה' אתנו אל תיראום. ג"ל בס"ד הכונה כי ידוע קטורת סמים כחה גדול לדחות המקטרגים ולהכניע את אויבי ישראל כי אפילו למלאך המות דחתה אותו כמ"ש ויעמוד בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה. לכן סמים בא"ת ב"ש חיים. והנה קודם אותיות כנען יש אותיות סמים נמצא לפני אותיות שמם רמוז הכח והחרב שבו ישראל מכניעים אותם. וז"ש סר צלם ר"ל כחם מעליהם ר"ל מן הרמוז למעלה מהם שהוא אותיות סמים שבהם גסיר את צלם של ארץ כנען ואז אנחנו ע"י הסמים נתגבר בשם הוי"ה שיהיה חונה אתנו כי הסמים הם י"א כנגד ו"ה שמספרם י"א והמקטיר הקטורת בידו שיש בהם ט"ו פרקים עד הכ"ף כנגד י"ה הרי צירוף שם הוי"ה ולז"א וה' שם הוי"ה אתנו על כן אל תיראום כי גבר ישראל:

פרשת קרח

ויקח קרח ארז"ל לקח מקח רע לעצמו. י"ל מה סחורה קנה קרח דקרו ליה מקח רע. ונ"ל בס"ד ע"פ מ"ש המפרשים ז"ל בפסוק ובני קרח לא מתו ר"ל אע"פ שנאבד קרח מן העולם עכ"ז בניו הם תלמידיו שנקראים בניו ההולכים בעקבותיו ואורחותיו בענין המחלוקת לא מתו שכל דור ימצא בעלי מחלוקת ובניו נקראים כי הוא כרה בור זה של המחלוקת. ובוזה פירשו מ"ש רש"י ז"ל פרשה זו יפה נדרשת כלומר כל פרשה של ספור עניינים שעברו היא נדרשת על העבר בלבד ומה דהות

תאדמה. ועוד חקר קאי על מה שלקח טלית שכולה תכלת ובית כולו ספרים להוליד מזה טענות של שקר:

קריאי מועד אנשי שם. נ"ל בס"ד יש שור מועד ויש שור חם וכנגדם יש מויד ויש שוגג אך ת"ח שגגתו עולה זדון וא"כ תלמיד יש לו דין שור מועד וכן אלו שהיו ראשי סנהדראות בעלי חכמה אין להם דין שוגג לקראם שור חם אלא הם קריאי מועד קרי ביה מועד בפתח תחת עין גם הם נקראים אנשי שם הם דור הפלגה שאמרו נעשה לנו שם שרצו לחלוק על השכינה וכן אלו כי ארז"ל החולק על רבו כחולק על השכינה:

ויאמר אליהם רב לכם. נ"ל בס"ד ע"ד שארז"ל כל רב מבבל וכל רבי מא"י וביאר סודם רבינו האר"י ז"ל במספר השמות והם באו לקנתרם לומר למה תתנשאו הלא אין אתם נכנסים לארץ ישראל שיהיה לכם תואר רבי אלא אתם בני חו"ל דוקא שאין לכם אלא תואר רב. ועוד נ"ל בס"ד אומרם רב לכם פיהם הכשילים ודברו דבר זה לגכון כי בזו הקימה שקמו עליהם לחלוק נעשה להם רב מעלות כי ע"י נחאמתה נבואת מרע"ה וכהונת אהרן הע"ה ע"י כמה אותות ומופתים, שנעשו בסיבת מחלוקת קרח וא"כ יפה פתחו בהם בתיבת אלו של רב לכם:

בוקר ויודע ה' את אשר לו ואת הקדוש והקריב אליו ואת אשר יבחר בו יקריב אליו. י"ל הכתוב כפול ומכופל ונ"ל בס"ד בהקדים מ"ש המדרש והאיש משה עניו מאד מכל האדם וש"ה והחוט המשולש לא במהרה ינתק. ומצאתי כתוב ביאורו בשם מהר"י מוספיה ז"ל במה שחקרו המפרשים ז"ל מאי רבותיה דמרע"ה דכתיב ביה עניו מאד והלא גבי כל אדם נאמר מאד מאד הוי שפל רוח דנאמר בו מאד כפול ומרע"ה כתיב ביה חדא מאד וחרצו הכי קאמר עניו מאד מכל האדם שיש לו מאחר יתר על מדת כל אדם דאית בהו תרי מאד והוא היה שלש מאד שהוא מאד אחד יתר. ולזה המדרש קשיא ליה קושיא הגו' ותירץ הה"ד וחוט המשולש כלומר למרע"ה היה לו שלשה מאד עכ"ד. והנה קרח א"ל ומדוע תתנשאו על קהל ה' וקשה דהול"ל עדת ה' כי

הוא אך פרשה זו קרח הנדרשת בענין גנות המחלוקת וקלקולו יפה נדרשת דמועלת הנדרשה מכאן ולהבא ג"כ דבני קרח לא מתו והנם בכל דור ודור עכ"ד. ולפ"ז שפיר קרו ליה רז"ל לעניינו של קרח בשם מקח רע כי סחורה גדולה נסתחר בעון המחלוקת הנה שעשה שגרם להוליד מסחורה זו רעה בכל דור ודור:

ועוד נ"ל בס"ד אומרם מקח רע ע"פ מ"ש הרב ב"ט ז"ל בלקוטים דף כ"ג כמ"ש במחלוקת קרח כי יצא הקצף מלפני ה' ומדת אהרן הוד וכשחלק קרח ועדתו עליו פגמו בהוד וגתחלף להם הוד בא"ת ב"ש לאותיות קצף ע"ש. והנה יש מקח וממכר שהוא ענין חליפין שמחליף פרה בחמור חטים בשעורים וכיוצא וקורין לזה בלשון ערבי מעארצ'ה. וקרח אם היה מודה בגדולתו של אהרן הע"ה היה נדבק בהוד שהוא מדת אהרן והיה נשפע ממנו אך עתה שחלק עליו פגם בהוד וע"י מחלקתו נתחלפו לו אותיות הוד באותיות קצ"ף שהוא בא"ת ב"ש ג"ר ד"ק ה"ץ ו"ף נמצא עשה לעצמו מקח של חליפין לרעה. לז"א לקח מקח רע לעצמו ונרמז החליפין שהם אותיות קצף בתיבת רע כי קצ"ף מספר ר"ע:

עוד ארז"ל ויקח קרח לקח עצמו לצד אחד. ונ"ל בס"ד אחר אותיות קרח שהוא מצד אחד יש רש"ט ותצרפם עם אותיות קרח יהיה מזה צירוף תיבות חר"ט שק"ר שדבק בסטרא דשקרא וחרט אותיות שקר בעצמו. גם אותיות שרט רומזים שעשה שריטה בישראל ע"י מחלוקת זו שלו:

ואיתא במדרש ויקח קרח זש"ה אח נפשע מקרית עוז וכו' ונ"ל בס"ד ע"פ מ"ש רבינו מהר"ם אלשיך ז"ל שהוא בא בטענה מכח יצהר וקהת ולוי יע"ש. והנה ר"ת יצהר קהת לוי ק"מ. וס"ת רת"י הרי כאן צירוף מקרית שהוא ק"ם רי"ת וזהו נפשע לעשות המחלוקת מכח טענות שיש לו בשלשה אלה שהם מקרי"ת ולכך עשה מדנים כבריא ארמון. גם בזה יובן הרמז בשמו שהוא אותיות חקר קרח רחק כי הוא חקר לעשות הוכחות מן דורות שעברו שהם יצהר קהת לוי ובוזה נעשה קרח מן השררה שהיתה בידו ולא עוד אלא שגתרחק גם מן מדור בני אדם בעוה"ז שבלעתו